

[J. M. Pedersen.]

taksterne burde forhøjes. Det er for det første at gå i modsat retning af, hvad Schweiz gør, for dér sætter man taksterne ned i ferietiden, og det har resulteret i betydeligt forøgede indtægter, fordi folk rejser mere. Jeg vil i hvert fald meget nødtigt være med til at indføre ekstra høje takster i ferietiden. Jeg tror ikke, det vil forbedre økonomien. For det andet vil det være meningsløst, at alle de, der skal over i ferietiden, og som uden egen skyld netop skal holde ferie i den periode, skal betale ekstra for at komme over. De kan ikke rejse uden for ferietiden, for da skal de passe deres arbejde. Vi må ikke straffe dem med, at de skal betale ekstra for at kunne komme ud at rejse; tværtimod tror jeg, at vi skulle sætte taksterne lidt ned, så ville folk også rejse noget mere. Vi har flere gange set, at taksterne kan komme så højt op, at det giver bagslag. Det er vistnok somme tider klogt at undersøge, om ikke man kunne sætte taksterne ned.

Med disse få bemærkninger vil jeg på mit partis vegne tilsige finansministeren en velvillig behandling af det foreliggende forslag.

Alfred Jensen: Det foreliggende forslag til finanslov er skåret over samme læst som de finanslovsforslag, vi i de senere år er blevet stillet over for. Der er igen budgetteret med et mægtigt overskud; finansministeren har anslået det til 600 mill. kr. Jeg har bemærket, at der er adskillige, der har udtrykt glæde herover, men den kommunistiske gruppe deler ikke denne tilfredshed og kan ikke glæde sig over dette overskud. Vi skulle ikke have noget imod et sådant overskud, såfremt man tog midlerne derfra, hvor der er bedst råd, og hvis berettigede interesser var tilgodeset, men sådan er det ingenlunde. Overskuddet er netop blevet tilvejebragt gennem en brandskatning af den dårligst stillede del af befolkningen samt ved at skære ned eller holde igen på yderst nødvendige udgifter, f. eks. til ungdommens uddannelse, boligbyggeri og beskæftigelse. Derfor tilfredsstiller dette forslag lige så lidt som dets forgængere det arbejdende folk. Det svarer ikke til samfundets tarv, og hvis det skal være tilfældet, må det ændres betydeligt.

Nu hørte jeg ganske vist, at det ærede medlem hr. J. M. Pedersen gjorde opmærksom på, at man på finanslovsforslaget kunne se, at der var kommet retsstatsfolk ind i regeringen. Jeg takker for denne oplysning. Mig har det ikke været muligt at finde ud af, hvor dette parti har gjort sin indflydelse gældende. Jeg har hæftet mig ved, at forbrugsafgifterne er beregnet med et betydelig større beløb end i indeværende år. Toldspørgsmålet var dog et temmelig afgørende punkt for retsforbundet. Toldafgifterne er kalkuleret til et beløb på 35 mill. kr. højere end i indeværende år. Det var vel dog ikke i den retning, man havde tænkt sig at retsforbundet skulle gøre sig gældende. På samme måde er det med andre afgifter, der rammer den jævne mand særdeles hårdt. Tobaksafgifterne er opført med 765 mill. kr., øl- og spiritusafgifterne med 560 mill. kr., og forbrugsafgifterne, hvori tøjskatten indgår, er opført med 275 mill. kr. Disse tre poster udgør mere end halvdelen af told- og forbrugsafgifterne og falder hovedsagelig på den jævne mands forbrug på en sådan måde, at det store flertal ikke har nogen som helst mulighed for at trække disse udgifter fra, når de skal gøre deres skattepligtige indtægt op.

Jeg er meget forbavset over den indflydelse, den mindste partner i regerings-samarbejdet har udøvet, og som har givet sig udslag i, at de tre nævnte afgifter plus tolden er blevet opført med over 200 mill. kr. mere end på indeværende års budget. Det kommer som en overraskelse, at det var på den måde, man ønskede at påvirke budgettet. Jeg vil også tro, at folk i almindelighed føler stor skuffelse over en sådan optræden fra dette parti.

Vi kommunister har stemt imod forhøjelser af told- og forbrugsafgifter. Vi mente, at det var andre midler, der skulle til, og at der skulle føres en anden politik. Vi er fortsat af den opfattelse, og vi mener, man må tage fat på at sætte forbrugsafgifterne ned. Jeg vil lige gøre opmærksom på, at vi både før og efter valget har stillet forslag om, at tøjskatten skulle afskaffes. Vi har den opfattelse, at man ikke skulle kalkulere med højere indtægter her, men tværtimod sætte dem ned.

Når man så ser på de personlige skatter,